

შირაკი

SHIRAKI

www.open.ge

გამოწევის 1937 ლეიტენა
ეროვნული სახელმწიფო გამარჯვებულობის განხილვი

№9 (9.771)

11 - 18 მარტი 2017 წელი

ფასი: 50 ლარი

ყოველი სამართლის გამარჯვებულობის განხილვი

ფერმერები

კანური

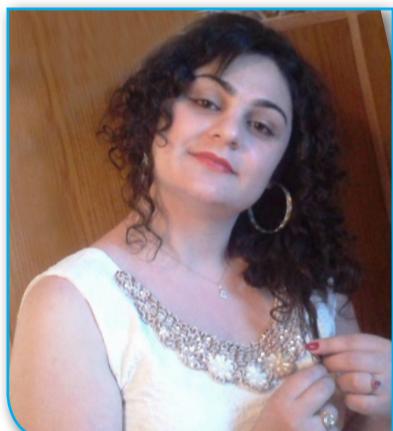
ჯიშის

ღორის

მომრავლებას

შეძლებენ

ვე.6

ვე.4

ისინი
უპრალოდ
უნდა
შევამჩნიოთ

ესორიტარის მოთხოვნა

ვე.3

ადგილობრივი ხელისუფალი
ალი მრავალი წლის ოცნება
და დაპირის ასრულებას
მოუთმალეა ელიან

ვე.4

გაშინ

ცროვნულება

სულება

იფათქა

ვე.5

საჩუქარი
ბებიებს...

შირაქსა და ელდარში ცხვარი მასობრივად იხოცება

ვე.6

მთავრობა ბრაკონიერობაზე
სანქციებს ამკაცრებს

ვე. 2

„კახეთის საათი“

„ობიექტისაზე“

ახალი დროით

კვირა 12:30

მარკიტარის მოთხოვნება

ადგილობრივებისთვის ცისფერი ალი მრავალი წლის ოცნებაა და დაპირების ასრულებას მოუთმენლად ელიან

2016-17 წლებში კახეთის რეგიონის ათვეულობით სოფელში გაზიფიცირების სამუშაოები განხორციელდება. ამის შესახებ პარლამენტის სესიაზე სიღნა-ლი-დედოფულის წყაროს მაჟორიტარმა დეპუტატმა ირაკლი შიოლაშვილმა განაცხადა. მისი თქმით, 2017 წელს საქართველოს მასშტაბით სოფელების გაზიფიცირებისთვის ბიუჯეტიდან 20 მილიონი ლარია გამოყოფილი, რაც ძალიან ცოტა თანხაა. შიოლაშვილმა მმართველ გუნდს სთხოვა, მოხერხდეს დამატებითი რესურსების მოძებნა. მანვე საკანონმდებლო ორგანოს ტრი-ბუნიდან იმ გარემოებებზე გამახვილა ყურადღება, რის გამოც დამატებითი ლონისძებების დროულად გატარების აუცილებლობა დგას.

სოფლების გაზიფიცირებისთვის მიმდინარე წელს ბიუჯეტიდან 20 მილიონი ლარი საქართველოს მთავრობის 2017 წლის 24 იანვრის განკარგულებით გამოიყო. გაირკვა, რომ მიმდინარე წლის გეგმაში სიღნაღისა და დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტების სოფლების გაზიფიცირება არ შედის. განკარგულების თანახმად, გაზიფიცირება კახეთში ლაგოდეხის, და ყვარლის სოფლებში მოხდება, მთლიანობაში კი სხვა რეგიონების ჩათვლით სულ 34 სოფელში უნდა განხორციელდეს. ამდენად, მიმდინარე წლის გეგმაში არ შედის დედოფლისწყაროს და სიღნაღის მუნიციპალიტეტების არცერთი სოფელი. როგორც ენერგეტიკის სამინისტრომ აღნიშნა, დედოფლისწყაროს და სიღნაღის რაიონის სოფლების გაზიფიცირება მიმდინარე წელს არც სხვა პროექტის ფარგლებში იგეგმება. მაურიტარი დეპუტატი კი საზი უსვამს, რომ ადგილობრივ მოსახლეობას სხვა აღტერნატივა არ აქვს და გამოსავალი უნდა მოინახოს.

„როდესაც ბიუჯეტის დამტკიცების პროცესი იყო, ჩვენ დაგსვით საკითხი გაზიფიცირების პრობლემებთან დაკავშირებით. წლევანდელ ბიუჯეტები მხოლოდ 20 მილიონია ჩადებული, რისი დახარჯვაც ამ ეტაპზე ენერგეტიკის სამინის-

ჭროს შეუძლია და რაც საკმაოდ ცოტაა. კერძოდ, დედოფლისნებაროში, რომლის მაჟორიტარიც მე ვარ, გაზიფიცირების გარეშეა ექვსი სოფელი. იმის ალტერნატივაც არ არის, რომ ადამიანმა ბილეთი აიღოს, წავიდეს და შეშა მოჭრას, რადგან სოფლებში ტყე-პარკი ფიზიკურად არ არსებობს. ასევე, პრობლემაა სიღნაღის რაიონის სოფლებშიც, სადაც ფიზიკურად არ არის ტყის მასივები, რომ მოსახლეობამ გამოიყენოს. ჩემი თხოვნაა, იქნებ მოვიძიოთ რაიმე სახის რესურსი”, — განაცხადა ორაკლი შიოლაშვილმა.

დედოფლისწყაროს შუნიციპალიტეტის გამგეობაში დეპუტატის მიერ გაუღერებულ პრობლემას ადასტურებენ. გომების მოადგილე, სოლომონ ლორაშვილი ამბობს, რომ 8 სოფელი დღემდე ბუნებრივი აირის გარეშეა დარჩენილი. „სოფლები — ზემო ქედი, ქვემო ქედი, არხილოსვალო, სამთანყარო, ფიროსმანი, საბათოლო, ჭოეთი და თავცნუარო ამ დრომდე გაზის გარეშეა დარჩენილი. აღნიშნული სოფლები საქართველო-აზერბაიჯანის საზღვართან, ალაზნის კალთებთან მდებარეობს, ჭალის ტყეეკაფად გამოყოფა კი შეუძლებელია. ჩემი ინფორმაციით, ამ სოფლებში გაზიფიცირების პროექტი გაკეთებულია, თუმცა როდის დაინტება უშუალოდ ბუნებრივი გაზის გაყვანა, უცნობია“, — განაცხადა ლორაშვილმა.

რეგიონულმა ბიბი ზამთრის სეზონისთვის შემით მომარაგების საკითხი ყველა ოჯახისთვის ერთეულ მნიშვნელოვან პრობლემად დგას. თუმცა, ბევრი სოფელია ისეთი, რომელსაც ტყეული არ გააჩნია და მის მაცხოველებებს შეშის მომარაგება სხვა რაიონიდან უხდებათ. ასეთია დელფინისწყაროს საზღვრისპირა სოფლებიც. ადგილობრივები ჯერ კიდევ 2013 წელს, ირაკლი შიომლაშვილის დედოფლისწყაროს გამგებლად მუშაობის პერიოდში საუბრობდნენ იმაზე, რომ სხვა რაიონებიდან მომარაგება შეშის ლირებულებას ზრდის და შორი მანძილიდან ტრანსპორტირება დამატებით ფინანსებს მოითხოვს. მით უფრო მაშინ, როცა სოფლები რაიონულ ცენტრსაც მკეთრდება დოკუმენტით, სანვაკი კი მუდმივად ძვირდება. ადგილზე ჩასულ ხელისუფლების წარმომადგენლებთან მოსახლეობა შეშით მომარაგების პრობლემაზე მუდმივად ამახვილებდა

ტყიდან გამხმარი ტოტები გამოიტანეთო, მაგრამ ეგ რას გვეყოფოთა”, — აბბობს

გაზიფიცირების გარეშეა დარჩენილი
სიღნაღის რაიონის სოფლები — ხორნა-
ბუჯი და ერისიმედი. სიღნაღის შემთხ-
ვევაშიც პრობლემის სირთულე იმაშია,
რომ ორივე სოფელი რაიონულ ცენტრს
მკვეთრად მოწყვეტილია. „ჩვენს რაიონ-
ში გაზი ორ სოფელს არ აქვს. სოფელი
ერისიმედი საზღვრისპირაა და მთავარი
მაგისტრალური მილიდან 25 კილომეტ-
რით არის მოშორებული, რაც პრობლე-
მას უფრო ართულებს. ორივე სოფელზე
წერილი გვაძეს გაგზავნილი ენერგეტიკისა

„ ეს ტერიტორიაზე და რა გადაწყვეტილებას მიიღებენ უცნობია”, — ალნიშნა საუბრით სას სიღნალის გამგებელმა დავით ჯანიგალმა.

დედოფლისნეაროს გამგეობაში ამბობენ, რომ ყინული დაიძრა, ხელისუფლეაბის და ადგილობრივი თვითმმართველობის ძალისხმევით ქედების ზონის გაზიფიცირების პროექტი უკვე შედგა. პროექტის არსებობა კი პირველი ნაბიჯების

ბას გულისხმობს.

ჩვენებურავი

უფლის ნებას შენი შრომისმოყვარეობა და ცნობულის უნდა მისამართოს

ძვირფასო მკითხველო, ჩვენს ტრადიციულ რუპროგრამი „ფესვები“ და „წევნებურები“ არაერთი წარმატებულ ადამიანზე გვისაუბრია, ვინც წარმოშობით დედოფლინწყაროს რაიონიდანაა და დედაქალაქი თუ სხვაგან ღირსეული სახელი დაიკვიდრა, ან პერსექტივული ახალგაზრდაა, რომელსაც მყარი საფუძველი აქვს სამომავლოდ თავი გამოიჩინოს. ვიცით, რომ ეს რუბრიკები თქვენს გამორჩეულ ინტერესს იწვევს და ჩვენც პერიოდულად ცვლილობთ, მოგანალით მსჯავს შინაარისს წერილები. დღეს მოგონლობით ერთი ქალბატონის ცხოვრების შესახებ, რომელმაც ძალიან ბევრი იმრომა იმსისთვის, რომ დღევანდელ მდგომარეობამდე მოსულიყო. მაშ ასე, დაგნენტო მშრალი ბიოგრაფიული ინფორმაციით, რომლის გაცნობის შემდეგაც, თქვენ დარწმუნდებით ზემონათქვამის სიწორეები:

მარავად გოგილაშვილი დაიბადა 1964 წლის 4 ოქტომბერს. დაამთავრა სოფელ ჯავარიძის სამუჟალო სკოლა ნარჩინიგბით. 1983 წელს ჩაირიცხა თბილისის ილია ჭავჭავაძის სახელობის უცხო ენათა პედაგოგიურ ინსტიტუტში და 1988 წელს დაამთავრა აღნიშვნული ინსტიტუტის სრული კურსი სპეციალობით ინგლისური და ფრანგული ენები და მიენიჭა ინგლისური და ფრანგული ენების მასწავლებლის კვალიფიკაცია. უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ მუშაობა დაიწყო სოფელ ჯავარიძის სამუჟალო სკოლაში უფროსს პონერხელმძღვანელად. 1989 წელს მუშაობა გააგრძელა თბილისის

მრავალდარგობრივი სამეცნიერო საწარმო ფირმა „თაკორში“ თარჯობიანისა და წამყანი მდივნის თანამდებობაზე. 1992 წლიდან 1999 წლამდე მუშაობდა საქართველოს დაკით აღმაშენებლის სახელმის უნივერსიტეტში, ხოლო 1999 წლიდან 2006 - წლამდე საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში ინგლისური ენის ლექტორად. ამავე წლებში პარალელურად მუშაობდა თარჯობიანი ბიუროში მთარგმნელად. ხოლო 2007 წლიდან დღემდე მუშაობს საქართველოს ეროვნულ უნივერსიტეტში (SEU) ასოცირებული პროფესორის აკადემიურ თანამდებობაზე. 2009 წლის ჩატარუ საქართველოს საკურა

A black and white photograph of a woman with dark hair, smiling and looking down. She is wearing a light-colored, long-sleeved blouse with a dark sash and a small dark flower pinned to her left shoulder. The background is a plain wall.

ტრიალურის წმინდა ანდრია პირველობდებულს სახელმძღვანელოს ქართულ უნივერსიტეტშიმა დოქტორანტურაში, „თარგმანის ცოდნების“ მიმართულებით. აღნიშნული უნივერსიტეტი ტერიტორიაზე 2013 წლის 18 მარტს და, ამ დღესვე ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის სადისერტაციო საჭროს გადაწყვეტილებით, მიენიჭა ფილოლოგიისა კადაგმიოური ხარისხი. მისი სადისერტაციო ნამრობის თემა გახლდათ „უილამ შექსპირის დრამების ქართული თარგმანები მეცხრამეტე საუკუნეში“. 2016 წელს მიიღო მონაცენლებობა კონკურსში წმინდა გრიგორი ფერადის თბილისის სასწავლებელი უნივერსიტეტში და დაკავა ასოცირებული პროფესიონორის თანამდებობა. კითხულობს ლექციების ინგლისური და ამერიკული ლიტერატურისა ისტორიაში. გამოცემული აქვთ ინგლისურენოვანი სასწავლო ლიტერატურა „Developing reference writing“ part I-II თა კომისია

reference writing part I-II და Composition.
ხსნირად აქვეყნეთ საბეჭინორო სტატიები
ბს უცხოუთის საერთაშორისო ალიარტის
მქონე გამომცემლობის მიერ საქართველოს
რეცენზირებად უკრინალებში.

ახლა კი მოუყვასმინოთ თვით მარიამს,
იგივე მარიკას, როგორც მას ცხოვრებაში
მიმართავინ:

-ქალბატონი მარიკა, გაიხსენეთ თქვენი ბავშვობა, სკოლის წლები, კავშირი მშობლიურ სოფელთან.

-დავიბადე სოფელ ჯაფარიძეში, დღევანდელ სამრეკლოში. მამა -სევერიან გურგილაშვილი ჯაფარიძის კოლეგიურნობის მთავარი ეკინომისტი იყო ორ ათეულზე წერ.

ლზე მეტ ხანს. დედა - ნათელა ქადაგიძე დიასახლისი გახლდათ, მაგრამ შინაგანი კულტურით და პროგრესული აზროვნებით გამოიჩინეოდა. ჩემმა შმობლებმა ოჯახი დიდი სიყვარულით შეექნეს და ეს სიყვარული სიცოცხლის ბოლომდე ერთ-გულად ატარეს. ჩემს აღზრდაში დიდი წვლილი მიუძღვით ჩემს მამიდებს: მაროს, რუსუდანს, თამარს და ვერგუშას, რომელებიც არ მაკლებდნენ მზრუნველობას და ჩემი აღზრდა-განათლებისთვის ყველაფერს აკეთებდნენ. ცხოვრებისეული დიდი გამოცდილება მივიღებ ჩემი საყვარელი ძებისა ახრანისა ყოჩაშიშვილის გან. დიდი და თბილი ოჯახი მქონდა. მყავს ირი ძმა - ილია და გოგიტა. ისნინ დაოვახებულები არიან და კარგი შევისუბნები ჰყავთ. მე ბედნიერი ვარ იმით, რომ მკერა, ჩემი შმობლები დამსახურებულად იამა აბორნინ ჩვენით რაოგან მათმა შეოლობიშა.

ეყდობენ ჩვენით, რადგან ძათძა მულებითა
ლორსეულად და სწორიად იქცხოვეს. დავუ-
ბრუნობა ბაჟვობას – 1972 წელს შეუტყი-
სკოლაში. იმ დღოს სკოლის დირექტორი
ეგული ყოჩაშვილი იყო. ის ჩემი ნათ-
ლიაა. საოცარი ადამიანია, განათლებული,
გულთბილი, სულგრძელი და მიმტევებული.
სკოლის პედაგოგიური კოლექტივიც ძლიე-
რო იყო. აქტიური ვიყვა საზოგადოებრივ
საქმიანობაში, ახლა ზოგიერთს ნაკლად
მიაჩინა და მალავს, რომ პიონერი და
კომკავშირელი იყო. მე – პირიქით. ვიყვა
კომკავშირის სასკოლო კომიტეტის მდივნი,
რამაც ჩემში ორგანიზატორული უნარ-ჩვევები
(ვარელება გვ.8)

მაჟინ ეროვნულის სული იყენება

61 ნელი გავიდა იმ სისხლიანი
ნი ტრაგედიიდან, რომელიც
ქართველთა მეხსიერებიდან არა-
სოდეს წაიშლება და გულის ტყი-
ვილი არ განელდება. ეს 1956 წლის
9 მარტი... ეს აფედითი ცხრისანი
ჩვენი ერისა, ციფრი, რომელსაც
ორი გრძნობა ერთდროულად
ახლავს – ტკივილი და სიამაყე!
1956 წელს საჭიროა კავშირის კო-
მუნისტური პარტიის მეოცე ყრი-
ლობაზე კომუნისტური პარტიის
გენერალურმა მდიდრება ნიკიტა
ხრუშჩოვმა გააკეთა მოხსენება
პიროვნების (სტალინის) კულტის
შესახებ. ყრილობაზე გამომსვლე-
ლებრა, რომლებიც სტალინის
ყველა სიტყვასა და ნამოქმედარს
მანამდე გენიალურს უწოდებდ-
ნენ, დაგმეს სტალინის პიროვნე-
ბის კულტი და საზოგადოების ე.წ.
„დემოკრატიული განვითარების
ჟურნას“ აიღეს.

სტალინის კულტის კრიტიკაში დღიდე მასტერაბები მიიღო. აქცენტი კეთდებოდა მის ქართველობაზე, თუმცა საყოველთაოდ ცნობილი იყო, რომ რეპრესიებისგან საქართველო სხვა რესპუბლიკებზე ნაკლებად არ დაზარალებულა.

ნიკეტა ხრუშჩოვის მოხსენება პაროგნების კულტის შესახებ, საბჭოთა კავშირის მილიონობით მოქალაქე შეაძლოთა. განსაკუთრებული რეაცია ხრუშჩოვის გამოსვლას საქართველოში მოჰყვა. ქართველებმა მისი „საპროგრამო სიტყვა“ ქართველი ერის შეურაცხყოფად აღიქვეს, რასაც თბილისა და სხვა ქალაქებში დემონსტრაციები მოჰყვა. 1956 წლის 3 მარტიდან საპროტესტო აქციები დაიწყო თბილისში, ქართველება სტუდენტებმა თბილისის ქუჩებში სტალინის პორტრეტებით მოაწყვეს მსვლელობა. 7 მარტს დემონსტრანტებს მოსაზღვეებიც შეუერთდნენ, საპროტესტო გამოსვლებში მონანილეთა რაოდენობამ რამდენიმე ათასს გადააჭარბა. დემონსტრანტებს ინტელიგენციის ნაწილი და მასში მონანილე ახალგაზრდების მშობლეებიც შეუერთდნენ. 8 მარტს კი დემონსტრანტებს მხარდაჭერა თბილისის სხვადასხვა ქარხნისა და ფაბრიკების მუშებმაც გამოიცხადეს. დემონსტრანტთა რაოდენობამ ასიათასს გადააჭარბა.

დემონსტრანტების მოთხოვნები უფრო და უფრო პოლიტიზებული ხდებოდა. გაჩნდა საქართველოს დამოუკიდებლობრივის მოთხოვნაც. საბჭოთა ხელისუფლებისათვის პროტესტი და დემონსტრაციების მოთხოვნები მიყენდელი იყო. აშკარა ხდებოდა, რომ დემონსტრანტები მოწოდებების საფუძვლზე არ დაიმსუბულდნენ. საბჭოთა ხელისუფლებამ მიიღო გადაწყვეტილება დემონსტრანტების წინააღმდეგ ძალის გამოყენების შესახებ.

ბიჭებმა უკან დაპრუნება დააგვიანეს. ხალხი ღელავდა. დიდი ხნის ოოდინის შემდეგ ერთ-ერთი მათგანი დაპრუნდა და თქვა: ბიჭები დააკავეს და კავშირგაბმულობის სახლში ჰყავთ დამწყვდეულებიო. ხალხმა იხუვდა და კავშირგაბმულობის სახლს მიაწყდა... მაშინ „მშობლიური პარტიის“ ბრძანებით ხალხს ტანკებით გადაუარესა, რესტავრაციის გამზირი სისხლით მოირწყო. მერე ხალხს გზა მისცეს ისევ სტალინის ძეგლთან, სააპიროზე, დასაბრუნებლად და ახლა

იქ შემორჩეულ ალყა, რომელიც თანდათან ისე შევინწროვეს, რომ ჟულეტვაში უამრავი ადამიანი და-სახიჩრდა და დაიღუპა კიდეც. ბე-ვრი მათგანი მტკვარში გადახტა, ზოგი გადარჩა, ზოგიც დაიხრიო. ამ ტრაგედიის შესახებ ინფო-მაცია ხალხის მეშვეობით პერიფე-რიებშიც გავრცელდა ნელ-ნელა. (მაშინ ტელევიზია ჯერ არ გვქონ-და). ამაზე ხმამაღლა საუბარს ხა-ლხი მაინც ერიდებოდა, თუმცა, ოჯახებში ჩუმ-ჩუმად მანც იყო ამ თემაზე საუბარი. ბავშვებმაც რაღაცას მოკვარით ყური, მაგრამ ბევრი ვერაფერი გავიგეთ, რას ნიშნავდა „პიროვნების კულტი“, თუმცა, სტალინი რომ ხალხთა საყვარელი ბელადი და საქართვე-ლოს დიდი შეილი იყო, კარგად ვიცოდით. კარგად მახსოვს, 1953 წლის 5 მარტი. მესამეკალასელი ვი-ყვავი და სკოლაში მეორე ცვლაში დავდიოდი. შეუძლისას სკოლა-ში მისულებმა გავიგეთ ბელადის გარდაცვალების ამბავი და სულ ხმამაღლა ვლრიალებდით უფროს მოსწავლეებსა და მასწავლებლებთან ერთად. სამი წლის თავზე სტალინის „პიროვნების კულტად“ გამოჯახადება დიდად შეურაცხმ-

სექტემბერს დაიხუ
სასწავლო წელი. მე უკვე მეცნიერებე
კულასში კუნძულობდი და არცთუ
ურიგოდ. ჩემი კულასელი და ჩემი
პიძაშვილი ზარია ღორიაშვილი
პოონერთა რაზმის საბჭოს თავმჯე-
ლომარი იყო, მე – მოადგილე. 7
ნოემბრის (მაშინდელი დღესასწაუ-
ლის) წინ დალექისთვის რაზმის
შეკრება მოვამზადეთ, რომლის
დღის წესრიგშიც ერთ-ერთ საკი-
თხად სტალინისადმი მიძღვნდი

მსატერიული განყოფილება შევიტანეთ. მე გიორგი ლეონიძის ცნობილი ლექსი დავიმახსოვრე, რომელსაც დიდი გზნებით კვა-თხელობდი:

,,ରୂ ଫାରମ୍ବ ଶ୍ଵାରଦା, ରୂ ରୂପାରମ୍ବ,
ରୂ ମାଲାଦ ଶ୍ଵାରିମା ମାଲାଦା,
ଶ୍ଵାରିମା ଶ୍ଵାରିମା ଶ୍ଵାରିମା
ରୂ ମେହିରା - ଜେତୁ କାଳାତା!
ମହିନେମେହିନା ଶ୍ଵାରମା କୃତୋରିଦା,
ଶ୍ଵାରମା ଶ୍ଵାରମା ଶ୍ଵାରମା“

ლექსი საკმაოდ ვრცელი იყო. რა თქმა უნდა, სხვა ბავშვებსაც ჰქონდათ მომზადებული ანალოგოური ლექსები: მაგალითად, „მამავ, ძეირფასო, ხატხზე ზრუნვით გათეთრებული“, სტალინის საყვარელი სიმღერა „გაფრინდი მავო მერცხასალი“ და სხვა. დავნიშნეთ რაზმის შეკრება და ნინა დღეს კლასის ხელმძღვანელმა გაგვაფრთხობა: რაზმის შეკრება არ შედგება, თევენ ქართული ენისა და ლიტერატურის მასნავლებელი რესუდან გუგენიშვილი ჩაგიტარებთ ლექციას, „სტალინის პირვენების კულტთან“ დაკავშირებით. სწორედ ამ ლექციის აავსო ჩვენი მოთმინების ფალა... სკოლიდან წამოსული სამი თანაკლასებული და მეზობელი გოგონა - მე, ზაირა ლორაშვილი და

ჩამოგვარდინილყო, დანარჩენი სულ დავაცალე და ჩემს მეზობელ მოარი წილაურს უწერმა გადავეცი. იმ ღამეს ბიჭებმა დავალებდა ფრიადზე შეასრულეს. დილით მთელი სოფელი გაოგნებული იყო გამოკურული პროექტის გამო. ჩვენ კი სამარესავთ ვდემდთ, გაკვეთილების შემდეგ ექვსი „გმირი“ წნორის და თბილისის მიმართულების გზაგასაყრთან, დღვანდელ გამარჯვების შინმოუსვლელთა პარკითან ვიდექით ქუჩის ყაჩალებივთ და ყველა ამვლელ თუ ჩამომელელ მანქანას ნინ ვუდგებოდით, ვა-ჩერებდით და საქართ მინასა თუ კაბინაში სტალინის სურათს და პროექტამაციებს ვუმაგრებდით, თან ვაფრთხილებდით, რომ თუ ჩამოხსნიდენ, ქვებით მინებს სულ ჩავუსმხვრევდით. იმ ღამეს მძელვარებისაგან არ ვვძინებია. მეორე დღეს მთელი სოფელი ამ საკითხზე ლაპარაკობდა. ჩვენ ვცდილობდით, გაგვერცელებინა ხმა, რომ ეს ყველაფერი თბილისიდან საგანგებოდ ჩამოსულმა სტუდენტებმა გააკეთეს. ჩვენ კი, ერისა და ქვეყნის წინაშე „გალმოხდილები“, გაკვეთილებზე გამოვცხადდით. მეორე გაკეთილზე რუსულ ენაში საკონტროლო წერა ვვიტოდა. წიგნები ჩახედვა არ გახდოთ, გაგვაფრთხილა მასნავლებელმა და მერჩებს შორის სიარულით თვალყურს გვადევნებდა. ომარი წიკლაურმა მინც გაეცდა და წიგნში ჩაიჭირტა. მასნავლებელს ეს არ გამოიპარა, წიგნი გამოიღო მერხიდან და მაშინ, როცა დასკვის მიზნით წიგნი თავში უნდა ჩაერტყა ურჩი მოსწავლისათვის, იქიდან რამდენიმე პროექტამაცია და სტალინის სურათი გადმოვიდა. რუსულის მასნავლებელი პოლონ ინაშვილი, რომელსაც მარჯვენა ხელის სამი თოთი სამამულო მომი ჰქონდა დაკარგული, მომს ქარცეცხლი საკუთარ თავზე ჰქონდა გადატანილი და ეამაყებოდა, რომ სტალინის ხელმძღვანელობით დადგ გამარჯვებიში მისა წვლილიც იყო, ერთ ადგილზე გაშემდა და გაფითრდა. ოცდაათი ბატონის თვალი

მომატების რისხევა და წაგული-ყავით სოფლის მიმდებარე ტყეში არსებულ ზღმურდლის ეკლესიაში „საცხოვრებლად“. ახლობლის ოჯახში ვითხოვთ ასანთი, საქმე-ლი, ვიყიდეთ სანთლები და გზას გაუდექით, მაგრამ გზა დაგვეპნა და ეკლესის ვერ მივაგენით. ამასობაში დაბნელდა კიდეც და ჩვენ დავინახეთ, როგორ გვეძებდა მთელი სოფელი ჩირალდნებით და ჩვენი სახელების ხმამაღლალი ძახილით მოგვიხმობდა. გული მოგვეცა, შიში დაგვლიერ და დავბრუნდით სოფელში. ჩვენი ამბავი ძალიან გახმაურდა. მოუხედავად იმისა, რომ სკოლის დირექტორი თინა გონაშვილი, პედაგოგები და სოფელიც გულში უდავოდ თანაგვიგრძნობდა და ჩვენი გამბედაობით აღფრთვანებულებიც კი იყვნენ, მაინც იმსჯელს და გაცეცხლებულ გულზე დამუქრებული გარიცხვის ნაცვლად მე, ზარას და ომარს, როგორც წარმატებულ მონაცელებს და ინიციატივის ავტორებს ყოფაქცევაში სამიანები დაგვინერეს, თამრიკას, სამიმარს და ცეზარს - ოხები. მაშინ სასწავლო ნელი მეოთხედებად იყოფოდა, ეს საშუალებას იძლეოდა, სანიმუშო ქცევით გამოგვესწორებინა ნიშნები და ნლის პოლოს ისევ ფრიადონსნები ვყოფილიყავით. ასეც მოხდა. ახლა, როცა ამ გადასახედიდან ვანალიზებ ჩვენს მაშინდელ ქცევას, ვასკვნი, რომ ჩვენ ყველაფერი არა მხოლოდ სტალინის სიყვარულის გამო ჩავიდინეთ, როგორც მაშინ გვევინა, არამედ იმიტომაც, რომ ეს ქართველობას ეხებოდა და იმ წესებს, რომელსაც „უფროს ძმასთან“ კავშირში შესული ერები განიცდიდნენ, თუ თავს გაუყიდოდათ და დამოუკიდებლობის და თავისუფლების სურველი გაუწიდებოდათ. ვრწმუნდები, რომ ქართულ გენში დამოუკიდებლობის და თავისუფლების სურველი მუდმივად იყო და ის სხვადასხვა დროს სხვადასხვა ფორმით ვლინდებოდა. 9 მარტს ქართველი ერის აღშეფოთება და თავგანირვაც, ძირითადად, მისმა ქართველობაზ

თბილისის მოვალეობი - 1956 წლის 9 მარტი

განაპირობა. ნიშანდობლივია, რომ დღესაც ისევ ბრძოლის ვეტზე ვართ და ვიტრექით თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის იმ მცირებავი ოკუპაციის და აგრესიის წინააღმდეგ, რასაც რესერვი დაუფარავდა ეწევა ჩვენს წინააღმდეგ კონფლიქტს კი, ჯერჯერობით, დასასრულო არ უჩანს.

ცნობისათვის: ამ „გმირობის“
მონაწილეები ზარია ღორაშევილი
და ომარ წილაური დღეს თბილის-
ში ცხოვრობენ. ზარია დამსახუ-
რებული პედაგოგია, ომარი კი –
ქამიურ მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფესიონალი.

ବ୍ୟାକୁ ପରିଚୟାବଳୀ

შვილი ნათელა, რძალი მაია, შვილიშვილი მარიამ ბოსტაშვილები; და ქეთო ჯამასპიშვილი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გიორგი (გიგო) პოსტავილი
დაკრძალვა 12 მარტს, 2 საათზე, ქ. დედოფლისწყაროში

